

**РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ
XXIX.ТИХИ ДРУЖЕ НА
ДАЛЕЧИНИТЕ, ЧУ ЛИ...**

Превод от немски: Петър Велчев, 1979

chitanka.info

*Тихи друже на далечините, чу ли
как от твоя дъх пространството трепти?
Скрит в камбаните на всички мрачни кули,
бъди звън вечерен. Ще усетиш ти*

*как от силата ти всяка вещь се храни.
Превращението ще те възроди.
Назови най-страшната от всички рани!
Пил горчиви чаши, вино сам бъди!*

*В тази нощ безкрайна, дето стенем ние,
остани и в песен превърни вика,
нека в теб се срещнат светлина и звук.*

*Ако някога забравата те скрие,
ти ще кажеш на Земята: „Аз тека!“
и на бързащия ручей: „Аз съм тук!“^[1]*
1922

[1] „Аз тека!“ — „Аз съм тук!“ — В този последен сонет от цикъла, както и в своята Осма Дуинска елегия, Рилке изразява общото си схващане за човешкото съществуване като постоянно сливане с природното начало, като присъствие в органичния живот на Земята, което е противопоставяне на картезианския принцип: „Cogito, ergo sum!“ ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.